

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa P. M.

przeciwko Wyższej Szkole M.(...) w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 23 sierpnia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) przyznaje radcy prawnemu M. Ł. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset), podwyższoną o stosowną kwotę podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 2 i pkt 3 k.p.c. konstrukcyjnymi wymogami skargi kasacyjnej są między innymi: przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 2) oraz złożenie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy oba te wymagania zostały przez ustawodawcę wyodrębnione świadomie, bowiem służą innym celom i inny jest ich charakter. Nie można zatem traktować ich zamiennie ani uzupełniająco. Oznacza to, że nawet jeżeli podstawy lub argumenty uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania są częściowo zbieżne z podstawami kasacyjnymi i ich

uzasadnieniem, skarżący musi zawrzeć w skardze kasacyjnej dwa odrębne wywody prawne: jeden nawiązujący do art. 398³ § 1 k.p.c. i określający podstawy kasacyjne oraz ich uzasadnienie i drugi zawierający uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, nawiązujący do art. 398⁹ § 1 k.p.c. (porównaj między innymi orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001 r. V CZ 131/00, OSNC 2001/10/156, z dnia 5 czerwca 2001 r. IV CZ 45/01, OSNC 2001/10/157 i z dnia 10 stycznia 2003 r. V CZ 189/02, nie publ., które zachowały aktualność).

Zgodnie z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. skarżący, przytaczając jako podstawę skargi kasacyjnej naruszenie przepisów postępowania, powinien wskazać, że uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Skarga kasacyjna powoda nie spełnia powyższych wymagań.

W przytoczeniu podstawy kasacyjnej, którą jest naruszenie określonych przepisów postępowania, nie wskazano, że naruszenie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera w ogóle uzasadnienia.

Nie uchyła obowiązku uzasadnienia tego wniosku okoliczność, że jedną z podstaw skargi kasacyjnej jest zarzut naruszenia art. 379 pkt 2 k.p.c. prowadzącego, zdaniem skarżącego, do nieważności postępowania z powodu niewłaściwego ustanowienia pełnomocnika strony przeciwnej, która wygrała proces. Skarżący powinien uzasadnić wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazując jedną z podstaw tzw. przedsądu, określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Jeżeli jest nią nieważność postępowania, wskazana jako jedna z podstaw skargi, powinien podać to jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jest to tym bardziej konieczne w sytuacji, gdy sporne w doktrynie i orzecznictwie jest czy strona, która przegrała proces może powoływać się na nieważność postępowania z powodu niewłaściwej reprezentacji lub umocowania strony przeciwnej, która proces wygrała lub z powodu pozbawienia możliwości obrony praw takiej strony. W rozpoznawanej sprawie jest to konieczne także dlatego, że z uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej wynika, iż skarżący wskazuje na istnienie w sprawie niedostrzeżonego przez Sąd drugiej instancji zagadnienia prawnego i konieczność wykładni określonych, zmienionych przepisów prawa dotyczących ustroju szkół wyższych, wobec czego konieczne było uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przez wskazanie, które okoliczności określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c. wniosek ten uzasadniają.

Z uwagi na to, że skarga kasacyjna powoda nie spełnia wymagań art. 398⁴ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzucił ją na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. Na wniosek pełnomocnika powoda z urzędu zasądzono na jego rzecz od Skarbu Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, obejmujące wynagrodzenie radcy prawnego za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej (§ 16 oraz § 15 w zw. z § 6 pkt 6 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).